

Kl. 16.35

Derfor mener jeg, som jeg hele tiden har gjort, at det her er meget, meget balanceret. Det er selvfølgelig også derfor, at det her element er præsenteret som et delelement i en lovgivning, der i øvrigt har den målsætning at nedbringe brugen af tvang i psykiatrien. Det er min målsætning, og det tror jeg også det her bidrag vil medvirke til.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Vi siger foreløbig tak til ministeren. Der er bedt om en anden ordførerrunde, og den første, der har bedt om ordet, er fru Karen J. Klint. Taletiden er 3 minutter i anden omgang.

Karen J. Klint (S):

Når jeg beder om en anden runde, er det, fordi jeg synes, at vi faktisk er midt i en utrolig vigtig debat. Det er også en debat, hvor vi måske alt for lidt går på tværs af to strukturer i Danmark, nemlig sundhedsstrukturen og socialstrukturen. Her forholder vi os meget, meget snævert til vores sundhedslovgivning, og det skal vi på mange måder også, for det er sundhedslovgivningen, der har psykiatriloven.

Men det kunne godt være, at for nogle af de mennesker, som udskrives, og som nogle beskriver kunne have behov for tvungen opfølgning, var det mere en tættere social opfølgning, der var behov for, end det var mere medicin eller mere magt. Det kunne også være, at en tættere social opfølgning, som var forpligtet, kunne få nogle af dem til at holde deres medicinbivirkning ud, så de alt andet lige kunne leve med nogle bivirkninger i håbet om at blive hjulpet til en bedre livskvalitet.

Når jeg tager ordet i anden runde, er det også, fordi vi andre også hører fra nogle pårørende. En af de pårørende, som vi alle sammen har haft mulighed for at høre, var den far, der stod frem på tv og sagde, at hans datter ikke ville have haft glæde af tvungen opfølgning. Hun ville alligevel, mens medicinen stadig væk var i kroppen og hun var velfungerende, være taget til udlandet, hvor hun endte i en utrolig nød. Han kunne ikke se, hvordan hans datter kunne have været reddet med tvungen opfølgning. Han kunne snarere se, at hun kunne blive udsat for tvang og yderligere frihedsberøvelse. Så vi kan alle sammen føre bevis ikke kun med eksperter, men også med pårørende.

Det, jeg spørger om, er, om ikke ministeren vil være med til at tage en debat for sig om de

store dele af lovforslaget, som vi er enige om, og så en adskilt debat – gerne med en deling af forslaget – hvor vi kan debattere den tvungne opfølgning for sig og se, hvor det kan bære hen. Er det mod en udsættelse, fordi vi allerede nu kan se af den måde, amter og kommuner lige nu står over for hinanden på, at det måske ikke er det bedste tidspunkt at lancere nye værktøjer, når vi indtil nu ikke engang har set, at de har haft kræfter til at bruge de værktøjer, de har?

Så det er for at appellere lidt til ministeren om at være lidt mere konkret med, hvordan han tror vi kan mødes om et fælles mål, og om at få en anden struktur på lovforslaget, så vi også får tid til at drøfte de gode elementer i det og får tid til at holde fast i, at en udskrivningsplan faktisk ikke er et tilfældigt værktøj, som nu har ligget mere eller mindre i 8 år. Man troede, det var 1.000 om året, det var 158. Nu gætter man på, at det er 100 patienter, der vil få glæde af det her.

Hvis trægheden er lige så stor, er der ingen, der får glæde af det, så hvorfor ikke tage lidt mere tid til at gå mere analytisk ind i spørgsmålet?

Hænger geografien og den manglende opfølgning sammen på den måde, at det også er i de områder, mennesker mistrives mest, eller er det tilfældigt? Er der slet ikke nogen af de her objektive ting, som hænger sammen? For så laver vi måske et redskab, som slet ikke matcher den virkelighed, vi er i.

Vi har bedt om at få cases ind til § 71, og vi har måttet lede lidt efter nogle cases, hvor konkrete psykiatere troede på, at det ville hjælpe deres patienter væsentligt.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen i anden omgang.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Noget af det, jeg ofte er blevet belært om fra bl.a. Venstre, er vigtigheden af grundlovens § 71 og § 72, nemlig de paragraffer, der drejer sig om, at den personlige frihed er ukrænkelig, og at boligen er ukrænkelig. Den nuværende regering har faktisk indført en del ny lovgivning med henblik på at værne om de vigtige paragraffer, som det er meget væsentligt at forholde sig rationelt til, fordi det er paragraffer, der er med til at sikre den personlige frihed og de frihedsrettigheder, der er knyttet til demokratiet.

Kl. 16.40